

اگر غیرت بری با درد بشی

نقاشی نیاز

آذیر

بکنندگان کاهش گرد و هیچ معنی از دهانم برپایم . سرانجام ، به مدد

اشیان ، در هر گزینه هم در غرفتش گفت و بوسیدم :

» بیرون این تویی خدا را گفت : «
گویی من گفتن از اورا بدگان گرد ، خودرا وابس کشید و بسردی در

من نکردم و پرینده شد :

» دنیق : گویا بدیهی زدهای این تویی یعنی چه ؟ مکرم و استی

من نباشم » :

بکش خودرا پاینم و پوشمندگی کفتمن :

» بیرونی ! مقدمه این بیوی ، ولی خوب ، تو بکو این چند مدت

کجا بودی که هیچکس از تو خبر نداشت ؟

چویز بیرون پنهانی خود را شنید و خود را کسته گشت :

» بله ، دوستان خالم اواره ایون دعوت گردید بوندان بکهته با

آنها بودم و هایی تو خالی بسیار خوش گذشت .

بنایمی بخود خواهد گفتمن :

» بنی این بیوی بجهش گولم ۲۲۵ »

بیرونی گوش تیر کرد و نگاهش در خشید و برسید :

» وها ، میگویی فریدون گویی چه کفت ؟

» گفت که میگفت تویی بیش تواندن و خودت را کشته »

» بنی این من موم را کشتم و مردم ای :

» آهه . واگر بدانی همه اقوس میخورد ۱

دانشمنی میخورد ۲۰۰۰ خوب ، آخن با تو نکفت که براي

چه رزم و خودم را کشتم ۳

» بیرونی ، همه را گفت ، منون خالی مثار شدم ۴

هسته که این بیوی از دهانم بیرون گشت ، ایشان خود را بروز و نک

بریده او را بیانم که اتفاقی بزرگ کرد ، ولی دیگر خاره بود . بیرونی از

رش خشم ایشان را خواست و با گفت خود - آزار ای روی آسفالت شیان بان ل گرد

و گفت :

» چه ای شرفند این مردم : چه بی شرفند : هیچ چیز در اظرشان

مقدام نیست ۱

بنیمی گفتمن :

» بیوان تو ، بیوی همیانی می شوی فریدون قصدی نداشت ، نیز

خواست بکویید ، این اصرار کرد .

پایتیز بخیر بیاد رز .

» خوب نویم که بخوبی می خواست ۲

هردو بکیند شاموش ایلان ایزان شکایت کرد :

سرای ایام بیرون ایلان ایزان شکایت کرد :

آختر همچنانی کنندگه شاید من اشیاه کرد . باش و از سرداشتن

ای کاشش بایم شکایت بود و آن کش بکافه شوی رفتم و این فریدون بد هم بیز

را ندیدم ۴

راستی من اندیشه ایشان به بکوبیم و بکنم ، میخواستم زو زد تر

بهاوه ای دادم کنم ولی در دو زار خواه شدم . تو این فکر بودم که لاگهان

بزیرین هفاه خدید . و بادست هشت من بروم و خودم را بکشم .

» خوب ، شما چایان بیوی میخواستید که من بروم و خودم را بکشم .

ها ، بینیم سادگی بینین آسایی ۵

نکام ای ایسبو و نیز لک و نیزون گفته ای ، تاچه با در طایح سمت موئن است

و چیکونه ایمال و خوش و مدادگیری کویی و ای میساد .

و ای کاشش بایم ایمانه دلخواه ایلان را خواه شد :

» بله ، بد نیست ؟ بیچاره بیرونی ، گوسال و از خوش و با کشته تا

که ، آقاندان میخواستم بیوی و دادمان بدبختی و رسوایی اورا در

دهنها نیزند :

دیگر طلاق بیاردم و بندی گفت :

» بیرونی ، شوش کنم این شرفقا ایزو رشت (است)

» بیرونی ، ممکن دروغ بیکومن ۶

» مطمنی همیشگی میکنم :

» بده ، همه مردمی تداوم و ولی ایندا بدان . نکی من آن دلخواه

کوتاه بیست که باندگ چیزی گفتار و سوار شدم . آقا ، کم مده و ندک گم :

و از دست اورانی که خسته بود و هدایات خود را داشت .

کم بله خود را خسته ایان بله . من آن درخت بیش آن دهی باشد -

شقق : آسوده و هیرین و سارسان کاران ۷

جنون شدن بیزیر بینهای دید . عشاش از شادی در خشید و بندنی

بیزیر بیزندگانه بجهه ایون خواه ران و بیش را ووش ساخت . سکه خود را نیز

لهمان ، بینهای گفتمن :

» چنان من ای تاکور خود هر آنکه تواند دید . تو خوش باش و بدان

که هوستات بیز این آرزوی ایاران .

دیگر مدت خود را می خواه ساطل گم . ولی بیزیر بیزنت و

رسایان و بیانهای ساخته ایان رخان خاد داد گفت :

» بیا بیرونی و کانه شد - شاختم آیا منظر من است و هیل ملزم تو

را باو صرفی گتم »

میشنهن در آنها و یا کنکوتت اللالی

از طرف خوار نیز میتوانند دهنده کنن

شاد باش

صیغه ایل آن

روزهای

